

Temná noc, já probouzím se,
i když stále spát snažím se,
jsem vzhůru dřív a jsem sám.
Tak divně v srdci píchá,
trochu se mi hrdlo svírá,
to nejcenější už nemám.
Vzpomínky, co boleli i hráli,
jak jedna se teď potkali,
k peřině se tulím teď když jsem sám.
Chtěl bych se trochu napít,
pak se někde chvíli ztratit,
však čas je jediný lék který znám.
Asi budu sám teď v davu,
možná budu ztrácet hlavu,
vím jen že chci být dlouho sám.
Pocity se rychle střídají,
moje srdce rozežírají,
nad radostí smutek převládá.
Nezapomeň chlapče na to,
kdo je tu a stojí za to,
pár přátel co stojí stále tam.
Srdce občas umí zradit,
staré známé chce nahradit,
když spálíš mosty až pak budeš sám.
Minou dál, já jsem chytřejší
už vím co je nejcenější,
z tesku co jsem měl se musím smát.
Temná noc, já probouzím se,
ani spát nesnažím se,
dívka záhadná mi nedá spát.
Nevím jestli dobré to je,
jedny mám a nezradím je,
hodím kostky, dál život budu hrát.